O nouă etapă în viața tricolorilor

Fotbal

ÎN „ECUAȚIA" JOCULUI CU MIZĂ, ADVERSARUL – O „NECUNOSCUTĂ" CARE TREBUIE BINE... CUNOSCUTĂ

Se spune despre un antrenor că, el, asemenea unui mic comandant — dar cu mari responsabilități — trebuie să ia, înaintea unor examene competiționale, decizii, tehnice în primul rînd. De regulă, elaborarea acestora presupune analiza temeinică a unei situații de fapt, la un moment dat, în cadrul căreia atenția este îndreptată asupra a trei elemente de bază: 1) evaluarea corectă a capacității de joc a echipei proprii; 2) **cunoașterea cît mai exactă, sub toate aspectele, a adversarului ce urmează a fi întîlnit; 3) influența condițiilor de desfășurare a meciului, subînțelegînd, prin acestea, unele aspecte de ordin organizatoric, starea timpului, a terenului de joc, etc.**

De aici rezultă unele concluzii, care permit antrenorului ca, odată decizia tehnică luată, să treacă la materializarea ei cu ajutorul unor măsuri privind **punerea în practică a propriei idei de joc cu maximum de randament, aplicarea unor soluții tactice speciale pe care le reclamă presupusa replică a adversarului, precum și cadrul specific fiecărei întîlniri.** O astfel de schemă, s-o spunem așa, este valabilă pentru toți antrenorii din sfera performanței. **Pentru cei care răspund de destinele echipelor reprezentative, ea devine o obligație majoră.**

Sigur, sînt încă mulți acela care susțin — fără argumente convingătoare însă — că succesul ar putea fi asigurat exclusiv pe seama a ceea ce **rezultă** din capacitatea potențială de joc a propriei echipe și că, în acest sens, întreaga atenție în pregătirea unei confruntări trebuie acordată numai propriei idei de joc, prin intermediul căreia adversarul să fie obligat să adopte o atitudine pasivă. Așa ceva ar putea fi valabil doar în condițiile unei dispute în care apare, în mod flagrant, diferența de valoare dintre cei doi combatanți. **Universitatea Craiova**, de pildă, s-ar putea impune, fără emoții, în fața unei formații, să zicem, ca **Minerul Motru**, bazîndu-se (chiar dacă nu exclusiv, oricum hotărîtor) pe ceea ce îi oferă modul său specific de acțiune. Nu același lucru s-ar putea spune despre echipa din Craiova în situația în care ea ar urma să se confrunte cu **Dinamo**, sau cum se va întîmpla, nu peste mult timp, cu **Bayern München**. În acest din urmă caz, este necesar ca **jocul să fie modelat și în funcție de personalitatea colectivă a adversarului**, de modul specific în care acționează, de valorile individuale de care dispune el.

CUNOAȘTEREA ADVERSARULUI DECI, ÎN DETALIU CHIAR, SE IMPUNE. **Cine nu a ținut seama de acest imperativ al performanței a plătit, fără excepție aproape, tribut greu, care adeseori a însemnat nu simple înfrîngeri de palmares, ci RATAREA UNOR IMPORTANTE OBIECTIVE.** Cazul echipei noastre naționale în tentativa sa de calificare la „El Mundial" spaniol.

Și, ca să nu ne mărginim doar la afirmații teoretice, să facem apel la cîteva exemple trăite cum s-ar zice, pe pielea noastră, în cursul anului trecut. Unul dintre ele l-am putea cita chiar dintr-o întîlnire în care am obținut un rezultat mare, cu Anglia, 0—0, la Londra. Înainte de meci, s-a atras atenția antrenorilor noștri, printre alte așa-zise amănunte referitoare la comportamentul în joc al fotbaliștilor englezi, că portarul **Shilton** scapă uneori din miini mingi ușoare, în apropierea porții proprii. În min. 35 al partidei de pe Wembley, **Shilton** a făcut o astfel de „figură", în fața lui **Balaci**, care, fără să se aștepte la așa ceva, nu a reacționat prompt, ratînd astfel o mare situație de a marca. Alt exemplu: meciul cu **Norvegia, de la București, în care, cu mare chin, am realizat un gol (oarecum) norocos, în compania unei echipe fără mari pretenții, al cărei joc în deplasare l-am cunoscut prea puțin sau, dacă l-am cunoaște, am ținut prea puțin seama de el. Așa cum s-a întîmplat și în întîlnirea cu Ungaria, de la București**, în care, printre alte neglijențe în adaptarea jocului nostru, în raport cu particularitățile de acțiune ale adversarului, am putea cita faptul că portarul oaspeților **Meszaros** a făcut o partidă de excepție, **grație** jucătorilor noștri care **„l-au servit"** numai cu baloane înalte; adică exact invers de cum trebuia acționat față de un portar cu statură de pivot de baschet, foarte sigur la mingile pe sus și destul de nesigur la cele pe jos.

Și ca să încheiem seria exemplelor de acest fel să-l menționăm și pe cel care ne-a afectat cel mai mult, acela al Elveției, noi fiind singura țară din grupă căreia echipa din „Țara cantoanelor" i-a luat ambele puncte în deplasare. De ce? Fără nici o îndoială pentru că am crezut că este suficient să știm doar cum trebuie să jucăm noi (și aceasta cu multă aproximație), nu și care ar putea fi eventuala replică a adversarilor, care ne-au demonstrat că-i cunoaștem prea puțin. Iar cînd am reușit să-i cunoaștem, cît de cît, nu după mult timp am realizat un „egal" la ei acasă, cu o formație incropită de **Mircea Lucescu.**

Firesc, față de această situație și în condițiile în care nereușitele echipei naționale din anul trecut ne obligă să gîndim cu toată seriozitatea și cu tot simțul de răspundere la activitatea noastră internațională în perspectivă, se pune întrebarea: **oare nu au fost trimiși, DE FIECARE DATĂ, OBSERVATORI** să-i urmărească, să-i studieze pe toți adversarii noștri, ca să se poată lua măsurile necesare pentru a le contracara jocul și a ni-l impune pe al nostru? Răspunsul, pe care îl dăm tot noi, este: **DA.** Au fost trimiși peste tot observatori! Și iar întrebăm: **ce au observat aceștia? Cu ce au venit, concret, de pe unde au fost? Nu cumva s-au întors, de fiecare dată, așa cum au plecat? Sau chiar dacă au adus ceva — date, fotografii, filme — cum le-au interpretat** și cum le-au folosit, ca să dea rezultatele dorite? Aici nu mai răspundem noi, ci jocul practicat de „naționala" noastră anul trecut și rezultatele care i-au barat drumul, la un moment dat larg deschis, spre Madrid.

De aceea, ne întoarcem și zicem: departe de noi gîndul de a supraestima importanța **informării** în fotbalul de performanță și aceea a **cunoașterii** adversarilor direcți. Va trebui însă să spunem că rolul acestora este, de multe ori, hotărîtor. Că poate decide soarta unui joc sau chiar a unei competiții. Și aceasta îi obligă pe cei care răspund nemijlocit de pregătirea și destinele unei echipe, a unei reprezentative mai ales, să facă tot ceea ce le stă în putință pentru a afla, în timp util, totul despre adversari: date biografice, date antropometrice, calități și defecte, pasiuni și slăbiciuni, modul de acțiune în joc, individual și colectiv, relațiile din cadrul echipei etc. Într-un cuvînt, **un antrenor trebuie să știe totul despre adversarii cu care echipa sa se află în concurs.** Numai așa, în cadrul analizei pentru meciul sau competiția în perspectivă, un adevărat tehnician în fotbalul de performanță va putea lua cea mai bună decizie și cele mai bune măsuri tactice, acelea care să ofere echipei sale cele mai mari șanse de reușită.

Pentru rezolvarea ecuației jocului cu miză, „adversarul" nu trebuie să constituie niciodată o „necunoscută", ci o foarte bine... cunoscută.

Mihai IONESCU

ȘTIM CU TOȚII CĂ SE JOACĂ „BĂTRÎNEȘTE", DAR TOLERĂM... DE CE?

Rînduri pentru perioada jocurilor de verificare

„Mare diferență între fotbalul actual și cel din trecut", aprecia, recent, Flavius Domide, unul din cei circa 200 de actuali sau viitori antrenori, care, cu prilejul diferitelor cursuri de reciclare sau de formare a cadrelor tehnice, au avut posibilitatea să urmărească secvențele unui film cu caracter didactic, aflat în documentarea federației de specialitate. O diferență ușor sesizabilă prin grija și iscusința realizatorului, care, alternînd planurile, compara pe **Brooking** cu **McGarry** și **Flowers**, pe **Gordon Hill** cu **Finney** și **Douglas**, pe **Keegan** cu **Lofthouse** și **Hitchens**; perechi de mijlocași, de extreme și de centri înaintași la care dacă virtuozitatea tehnică era un factor comun, marcînd chiar un plus de partea mai vechilor, ceea ce îi deosebea net era **imensul travaliu** în favoarea mai-noilor. Flowers, Finney și Hitchens acționau, **de regulă**, în zona lor, cu deprinderi specifice postului, în timp ce Brooking, Hill și Keegan acopereau o mare porțiune a terenului, într-un „du-te-vino" continuu (acum — în atac, **în** secunda imediat următoare — în apărare), cu rezolvări tehnice caracteristice posturilor prin care treceau.

Și mai era ceva, **definitoriu**, pentru cei trei fotbaliști ai zilelor noastre: tot ceea ce încercau — pasa, centrarea, șutul la poartă — executau repede (adaptat la criza de spațiu), reușita lor în diversele procedee tehnice depinzînd, în mare măsură, de maniera de contractată, cu capul sus, în folosul unei priviri atotcuprinzătoare, în care așteptau mingea...

„...Destui dintre jucătorii de azi, remarca, după film, același Domide, deși nu i-au văzut pe fotbaliștii deceniilor trecute, joacă, din punct de vedere conceptional, ca ei, bătrînește. Îi apropie, într-adevăr, de aceștia nu virtuozitatea tehnică, ci tendința de a acționa, pe spații restrînse, cu dese opriri ale mingii. Iar atunci cînd se decid să transmită balonul unui coechipier, nu se mai demarcă".

Din comoditate, desigur, apreciem noi, știindu-i pe antrenorii lor avizați, la curent cu „secretele" jocului actual, cu dinamica lui de înaltă competitivitate.

Avizați, dar, pe semne, comozi și... ei, devreme ce, și în toamna trecută, au tolerat unora dintre elevii lor (**Giuchici, Cîrțu, Carabageac, Radu II, Greaca, Suciu, Isaia, Tevi** ș.a.) o asemenea defectuoasă manieră de joc, cu consecințe nefaste asupra întregii echipe, asupra jocului pe care îl uritesc. COBORÎNDU-I NIVELUL SUB STANDARDUL INTERNAȚIONAL.

Vor fi tehnicienii divizionarelor „A" (îndeosebi cei ai echipelor **„Poli" Timișoara, Jiul, A.S.A. Tg. Mureș**, care, în toamnă, au jucat, deseori, „bătrînește", sau numai una din faze) mai exigenți — pentru viitorul sezon — așa cum au promis la ultima consfătuire organizată de F.R.F.? Au acționat, oare, în această direcție, împreună cu jucătorii lor, în perioada de întrerupere?

Primele răspunsuri la aceste întrebări le vom avea, chiar în aceste zile, urmărind jocurile cu caracter de verificare care preced startul competiţional.

Gheorghe NICOLAESCU

Pregătirile divizionarelor „A" în plină desfășurare

CUM VA FI PRIMĂVARA LUI „U"? MAI ÎNSORITĂ DECÎT PÎNĂ ACUM, ȘI-O DORESC SUPORTERII ECHIPEI...

„Cum a fost toamna lui «U»? A fost o toamnă de muncă, de acumulări, o toamnă în care s-a pus ordine în jocul echipei, în așezarea formației, sub aspect tactic, pe o idee bine precizată. Din păcate, lipsa lui Suciu, în primăvară, ii va obliga pe antrenori să facă unele modificări în tactica preconizată. Oricum socotesc că echipa este coaptă pentru competiție, are maturitate, experiență" (Remus Cîmpeanu, cîn conducerea clubului Universitatea Cluj-Napoca).

„Cum va fi primăvara lui «U»? În directă legătură cu cantitatea și calitatea muncii depuse de jucători și antrenori atît în timpul toamnei, cît mai ales în perioada de acumulări din iarnă. Împreună cu colegul meu, Constantin Ardeleanu, cred într-o ascensiune a echipei în primăvară. Acumulările din toamnă și din iarnă se vor fructifica mai bine în retur, în ceea ce privește organizarea, cristalizarea jocului. Va trebui ca noi să ne identificăm tactic cu ideea participării mai eficiente a echipei la cele două faze — atac, apărarea — cu o contribuție specială a fiecărui jucător" (Angelo Niculescu, antrenor principal).

Am început cu aceste două declarații pentru că ele sintetizează, într-un fel, toamna lui „U" și ce se așteaptă de la primăvara lui „U"; o primăvară care va începe în ultima zi a lui februarie, odată cu prima etapă a returului. Și pentru ca intențiile să devină realități, „U" a lucrat intens, încă de la 6 ianuarie. În prima etapă a perioadei pregătitoare, atenția a fost îndreptată, cum era firesc, spre pregătirea fizică generală (de trei ori pe săptămînă se efectuau cîte două antrenamente pe zi, fiecare de cîte 120 de minute, dimineața în aer liber, după-amiaza în sală și la bazinul de înot), fără a se uita însă specificul fotbalului; fiecare antrenament se încheie cu un joc de două reprize a cîte 15 minute.

Dar faptul cel mai important relevat de A. Niculescu a fost **climatul bun de muncă. Toți jucătorii au venit cu plăcere la antrenamente, atitudinea lor față de efortul cerut de antrenori fiind foarte bună.** Dealtfel, în tot acest timp doar **Bagiu** și **Albu** au lipsit cîte două zile, fiind bolnavi. În rest — nici o absență. Dar iată lotul: **Lăzăreanu, Vasile Gheorghe, Moldovan** — portari, **L. Mihai, Ciocan, Fl. Pop, Iosif Mureșan, Aurel Mureșan, Dobrău, Bagiu, Rîțiu, Negruțiu, Căpușan** — fundași, **Porațchi, Moș, Boca, Popa, Ioniță** — mijlocași, **Dobrotă, Țiglariu, Cîmpeanu II, Vidican, Albu** — atacanți, cărora trebuie să-l adăugăm pe **Bucur**, aflat în pregătire la lot. Pregătirile făcute pînă acum (ca și cele ce vor fi efectuate la **Košice**, în Cehoslovacia, unde Universitatea a plecat cu cîteva zile în urmă, răspunzînd invitației clubului local Z.T.S.) au avut la bază cîteva idei-program: I. activizarea jucătorilor în teren și adoptarea unei atitudini corecte față de efort, de adversar și de cerințele jocului. De realizarea în întregime a acestui deziderat este legată, după cum ne declara antrenorul Angelo Niculescu, ideea a II-a, pasul următor: împlinirea unei concepții moderne de joc, în care să predomine mișcarea, organizată și pe baza contribuției jucătorilor în teren.

Cei doi antrenori au revăzut caracterizările făcute fotbaliștilor lor la sfîrșitul anului trecut, le-au corectat în funcție de cele constatate în perioada pregătitoare și, în urma discuțiilor purtate cu jucătorii, au stabilit împreună căile de abordare a instruirii, a însușirii ideii de joc unanim acceptate. Aceasta, în dorința ca **întreg lotul să-și aducă o contribuție sporită în teren, la creșterea randamentului, în realizarea unui spectacol fotbalistic mai bun, în scopul înfăptuirii obiectivului principal: menținerea echipei în prima jumătate a clasamentului.**

Mircea TUDORAN

Cîmpeanu II: „SPER SĂ NU MAI AVEM EMOȚII"

— Ce mai faci, Septimiu Cîmpeanu?

— *Mă pregătesc pentru examenele de la facultate și pentru retur. Vreau să uit anul 1981!*

— De ce?

— *Pentru mine n-a fost un an bun, deși mi-am văzut îndeplinit visul oricărui fotbalist care se respectă, acela de a fi selecționat în echipa națională. Foarte mult m-a „marcat" nereușita mea la lot. Am fost atît de fericit cînd m-am văzut chemat la București și atît de abătut cînd am venit acasă, încît nici nu mai voiam să aud de fotbal.*

— Antrenorul Angelo Niculescu îmi spunea că activitatea dumitale în teren reprezintă doar 50 la sută din posibilități, și asta pentru că joci doar faza de atac, fiind total absent în faza de apărare, ceea ce îți reduce randamentul la jumătate. Ești de acord cu această apreciere?

— *Profesorul Angelo Niculescu are dreptate. Se impune o mai activă participare din partea mea în jocul echipei. De fapt, am și început, cu sprijinul antrenorilor, lucrul pentru înlăturarea carențelor întrevăzute astă-toamnă în jocul meu.*

— Cum ți s-au părut pregătirile efectuate pînă acum, calitatea lor?

— *Nu pot spune decît că s-a lucrat foarte bine și că întreg lotul este conștient de faptul că de aceste zile depinde randamentul din primăvară, cînd cu toții dorim un loc cît mai bun pentru „U" a noastră. Avem în Bucur unul dintre cei mai buni mijlocași din țară, mult apreciat și de noi. Aportul lui va duce la creșterea valorii și randamentului echipei.*

— Care au fost deficiențele principale scoase în evidență de turul campionatului?

— *Multe și mărunte care, adunate, au contat foarte mult. În special nu s-a acordat atenție meciurilor din deplasare de la care se puteau culege puncte. N-am forțat acolo unde trebuia, motiv pentru care am adus numai 2 puncte. Deși pregătirile sînt de-abia la jumătate, apreciez că s-a lucrat mult pentru înlăturarea deficiențelor.*

— Cum vezi returul lui „U"?

— *Sper să nu mai avem emoții, ca în anii trecuți, în privința retrogradării. În orice caz, doresc — și voi face tot ce îmi va sta în putință — ca în campionatul următor, deci în 1982—83, să ne gîndim la un loc mai sus, la mult mai mult decît pînă acum.* (M. T.).